

faa deri, at den Regeringskommission, der har været nedsat, og som i sin sammensætning var en ret konservativ Kommission, alligevel i sine Forslag var langt mere liberal, langt mere fristindet, end Regeringens Forslag. Den ærede Regering har paa alle Punkter trukket ind, men naar det er Tilfældet, maa det jo fra Folketingets Side være den Politik og Fremgangsmaade, vi skulle følge overfor dette Forslag, at komme tilbage til det, Regeringskommissionen foreslog, og syndertilig videre er sandelig ikke Udvalgets Betænkning gaaet. Jeg tror derfor, at det vil blive et holdbart Standpunkt for Folketinget at staa paa Regeringens egen Kommissions Forslag, og at vi da med Ro kunne se Sagen i Møde. Man skal heller ikke være saa forhippet paa at gennemføre noget, at man for at faa det gennemført fraviger det Standpunkt, Folketinget maa indtage i denne Sag, og blot for at faa Loven gennemført ser bort fra, hvad der er ganske nødvendigt for Sygekasserne. Jeg forstaa altsaa det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) saaledes, at han vil arbejde paa at gennemføre Sygekasseloven og gøre sit til, at Sygekasserne kunne blive stillede saa gunstig som muligt og udøve det stærkeste Pres paa Regeringen til, at den giver efter for Folketingets berettigede Fordringer i denne Sag.

Svrdum: Da det foreliggende Lovforslag første Gang kom til Forhandling her i Tinget, havde jeg Lejlighed til temmelig udførlig at bestæftige mig med denne Sag, ikke alene med Forslagets Efteltheder, men ogsaa med mit principielle Standpunkt til Forslaget. Jeg udtalte nemlig, at set fra mit principielle Standpunkt burde jeg i Grunden være en bestemt Modstander af Lovforslaget. Det kan jo ikke nægtes, at vi ved saaledes at understøtte en Institution som Sygekasser her til Lands komme til at begaa en Uretfærdighed mod de fattigste i Samfundet, i hvert Fald naar det skal ske ved Statskassens Hjælp. De allerfattigste i Samfundet, som slet ikke kunne komme i Betragtning ved Sygekasserne, som ikke kunne være Medlemmer af dem, fordi de ikke have Raad dertil, have lige saa godt Andel i Statskassens Midler som de, der ere Medlemmer af Sygekasserne, og som ere mere

velstillede i Samfundet. Man vil derfor kunne forstaa, at naar man tager af Statens Midler til Understøttelse af en Institution som Sygekasserne, kommer man i Virkeligheden til at begaa en Uretfærdighed mod dem, som ikke kunne naa at blive Medlemmer af Sygekasserne, som ikke have Fortjeneste nok dertil. Jeg ser i det hele taget paa Sygeplejesagens Ordning paa en saa vidt forstellig Maade fra Regeringen, og jeg antager ogsaa fra de fleste Medlemmer her i Tinget, at jeg egentlig rent principielt set burde være en Modstander af Forslaget. Jeg mener jo nemlig, at Sygeplejens og Sundhedsplejens Ordning absolut bør gennemføres ad statsmæssig Vej, jeg mener, at hele Sygeplejen bør bringes ind under Staten og ind under det offentlige, saa at hvert enkelt Individ er beskyttet mod at gaa til Grunde i Sygdomstilfælde, beskyttet mod at blive økonomisk ødelagt under Sygdomsforhold. I det jeg altsaa gik ud fra disse Principper og denne Teori, viste jeg dog under de nuværende Forhold, da noget saadant under den Modstand, det møder fra den kapitalbesiddende Klasses Side, for nuværende Tid ikke lader sig gennemføre, Tilbøjelighed til denne Gang at tilside sætte og tilside lægge Teorien for at kunne være med til praktisk at virke for, at Sygekasserne i hvert Fald kunne faa saa megen Understøttelse, at de kunne komme til at bestaa som Institution og blive mere tilgængelige for de ubemidlede i Samfundet, end de have været til Dato. Jeg søgte at bevise det, at de vare utilgængelige, ved Tal, som jeg fremdrog her i Salen, og disse Tal vare hentede fra vore egne hjemlige Nationaløkonomer, ikke mindst fra det ærede Medlem for København's Ake Valgfres (Scharling). Han har gennem sin Statistik godtgjort, at over Halvparten af Arbejderfamilier her hjemme ere saa daarlig afslagne og tjene saa lidet, at det vil være aldeles urimeligt at forlange af dem, at de skulle sikke sig Sygekasser eller Alderdomskasser eller noget som helst andet, idet deres Fortjeneste er saa ubetydelig, at de kun med megen Møje og Besvær kunne tilvejebringe, hvad der daglig er nødvendigt for dem og deres Familie, for saa vidt de have Familie at forlørge. Disse Tal vil det ærede Medlem sikkert vedkende sig endnu, og de godtgøre i en tilstrækkelig Grad, at det er